

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum in suscipie[n]tibus ordine[s], requirat bonitas vit[æ]? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

bra corporis, nec oportet quod illud quod est caput,
prius fuerit pes: & similiter est in proposito.

De qualitate suscipientium hoc sacramentum, in
quinque articulos divisæ.

D Einde considerandum est de qualitate suscipien-
tium hoc sacramentum.

¶ Circa quod queruntur quinque.

¶ Primo, vtrum in suscipientibus hoc sacramentum
requiratur bonitas viæ?

¶ Secundo, vtrum requiratur scientia totius sacræ
Scripturæ?

¶ Tertiò, vtrum ex ipso merito vitæ aliquis ordinis
gradus consequatur?

¶ Quartò, vtrum promouens indignos ad ordines,
peccet?

¶ Quinto, vtrum aliquis in peccato existens possit
fine peccato ordine suscepto vti?

A R T I C. I.

Vtrum in suscipientibus ordines requiratur bo-
nitas viæ?

A D primum sic proceditur. Videtur, quod in su-
scipientibus ordines non requiratur bonitas vi-
tae. Quia per ordinem aliquis ordinatur ad dispen-
sationem sacramentorum. Sed sacramenta possunt di-
stributi à bonis & malis. Ergo nō requiritur bona vita.

¶ 2 Præterea, Non est maius ministerium quod
Deo in sacramentis exhibetur, quam quod ipsi cor-
poraliter adhibetur. Sed à ministerio ipsius corporali
non repulit Dominus mulierem peccatricem & infa-
mem, vt patet Luc. 7. Ergo nec à ministerio eius in
sacramentis tales sunt anouendi.

¶ 3 Præterea, Per omnem gratiam datur aliquod
remedium contra peccatum. Sed illis qui habent
peccatum, non debet aliquod remedium denegari,
quod eis valere possit. Cum ergo in sacramento or-
dinis gratia conferatur *, videtur quod debeat etiam
peccatoribus hoc sacramentum dari.

T 3 SED

145

Conc. Tri-

dent. sess.

23. de re-

for. c. 5.

Tho. ubi

supra ar.

3. q. 1. c.

seq.

† Aug. l.

3. contra

Pet. c. 54.

c. 55. to.

7. c. in

Conc. Car-

thag. 4. c.

33.

* ut di-

ctum est,

q. 35. a. 1.

c. Aug.

q. 28. ex

novo Te-

stamento

q. 93. to.

4. c. tot.

lit. Petil.

lib. 2. c.

106. to. 7

SED contra Leu. 21. Homo de semine Aaron, qui habuerit maculam, non offeret panes coram Domino, nec accederet ad ministerium eius. Sed per maculam, ut dicit glof. [†] omne vitium intelligitur. Ergo ille qui est aliquo virtio irretitus, non debet ad ministerium ordinis admitti.

^{*refertur} ^{†glo. ord.} ^{ibid.} ¶ Præterea, Hieron.* dicit quod non solum Episcopi, presbyteri & diaconi debent magnopere prouidere, ut cunctum populum cui præsident, sermones & conuersationes præcedant, verum etiam inferioris gradus, & omnes qui diuino & oraculo deseruant: quia vehementer Ecclesiam Dei destruit meliores esse laicos, quam clericos. Ergo in omnibus ordinibus requiritur sanctitas vita.

RESPONDEO dicendum, quod sicut Dionys. dictus in 2. c. eccl. hier. * ut subtiliores & clariores essentia replete influxu solarium splendorum, lumen in supereminens ad similitudinem Solis ad alia corpora inuehant: sic in diuino omni non est audendum aliquid fieri, nisi secundum omnem habitum suum factus sit Deiformissimus, & Deo simillimus. Vnde cum in quolibet ordine aliquis constituantur dux alios in rebus diuinis, quasi præsumptuofus mortaliter peccat, qui cum conscientia peccati mortalis ad ordinem accedit: & ideò sanctitas vita requiritur ad ordinem de necessitate præcepti, sed non de necessitate sacramenti. Vnde si malus ordinatur, nihilominus ordinem habet*, tamen cum peccato.

Aug. lib. Ad primum ergo dicendum, quod sicut vera sacramenta sunt, quæ peccator dispensat, ita verum sacramentum ordinis recipit: & sicut indigne dispensatur, ita indigne recipit.

z. contra epi. Par. Ad secundum dicendum, quod illud ministerium erat tantu in exequitione corporalis obsequij, quod etiam licite peccatores facere possunt. Secus autem est de ministerio spirituali, ad quod applicantur ordinati; quia per ipsum efficiuntur medi inter Deum, & plebem. Et * ideò debent bona conscientia

c. 11. 29.
lib. 2. cōt.

lit. Petil.

c. 48. 10. 7

Decr. lib.

c. tit. 15.

c. 1.

scientia nitere quo ad Deum, & bona fama quoad homines.

Ad tertium dicendum, quod aliquæ medicinæ sunt quæ exigunt robur naturæ, alias cum periculo mortis affluntur; & aliæ sunt, quæ debilibus dari possunt. Ita etiam in spiritualibus quedam sacramenta sunt ordinata ad remedium peccati: & talia peccatoribus sunt exhibenda, sicut baptismus, & paenitentia: alia vero quæ perfectionem gratiæ conferunt, requirunt hominem per gratiam confortatum.

A R T I C. II.

Vtrum requiratur scientia totius sacrae Scripturae?

146

A secundum sic proceditur. Videatur, quod requiratur scientia totius sacrae Scripturæ. Quia ille debet habere legis scientiam, à cuius ore lex requiritur. Sed laici legem requirunt de ore sacerdotis, vt patet Malach. 2. Ergo ipse debet totius legis habere scientiam.

¶ 2 Præterea, 1. Pet. 3. Parati semper ad satisfactionem, omni poscenti vos rationem de ea quæ in vobis est, fide & spe. Sed reddere de his rationem quæ sunt fidei, & spei, est illorum qui perfectam scientiam sacrarum Scripturarum habent. Ergo talem, scientiam debent habere illi qui ponuntur in ordinibus quibus verba prædicta dicuntur.

¶ 3 Præterea, Nullus congrue legit quod non intelligit quia legere & non intelligere, negligere est, vt dicit Cato. Sed ad Lectorem (qui est quasi infimus ordo) pertinet verus Testamentum legere, vt in littera dicitur *. Ergo ad eum pertinet habere totius testamenti testamenti intellectum, & multo fortius ad alios superiores ordines.

SED contra est, quod multi promouentur ad sacerdotium, qui penitus de talibus nihil sciunt, etiam in religionibus multis. Ergo videtur, quod talis scientia non requiratur.

¶ Præterea, In vitis Patrum legitur, aliquos similes monachos ad sacerdotium promotos, qui erant

*Mag. li. 4
Sent. dis.
24. §. D.
et habe-
tur in De-
cret. d. 25
c. 2. ex 1/2
doro in
epist. ad
Ludifre-
dam.*

T 4 sa-